

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. София, 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 17.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8244** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Г. С. У. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 20-0332-000056/02.08.2020г., издадена от Началник група към ОД на МВР К., РУ Р., с която на основание чл. 171, т.1, б. "б" от ЗДвП е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за срок не повече от 18 месеца. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна. в с.з. страните, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

От фактическа и правна страна.

Съдът намира жалбата за допустима, като подадена от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, указан от административния орган в оспорения акт. Заповедта е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис на 11.08.20 година /л. 8/, а жалбата срещу заповедта е депозирана на 20.08.2020 година /л. 2/.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.

171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата № 20-0332-000056 от 02.08.2020 година, издадена от Началник сектор „Пътна полиция“ при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – К., на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена следната мярка: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. В мотивите на заповедта е посочено, че на 02.08.2020 година около 23:55 часа в [населено място] управлява собствения си лек автомобил, подробно описан в заповедта, отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство и му е издаден талон за медицинско изследване.

Принудителната административна мярка по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден процесуален ред, различен от реда за търсене на административнонаказателна отговорност.

По смисъла на чл. 171 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на Глава пета, Раздел втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача или собственика на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение /АУАН/, съставен от компетентните длъжностни лица. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя срещу заповедта за прилагане на ПАМ. в този смисъл следва да се отхвърлят като неоснователни и недоказани твърденията на жалбоподателя свързани авторство на деянието и екипа извършил проверката на водача. Съдът възприема същите като част от защитната теза на оспорващия, която не се установи по делото.

За установяване на нарушението, извършено от жалбоподателя е съставен АУАН, бланков № 278462 от 02.08.20 година /л. 9/, в който е описана фактическа обстановка, идентична с тази от оспорената заповед, а като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 174, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ЗДвП.

Описаните в АУАН фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В този смисъл АУАН безспорно е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. 1 от АПК, които не са оборени по надлежния ред в хода на производството пред настоящата инстанция.

В хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП може да се приложи ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с

медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

По аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки, вкл. и такива от вида на процесната, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени в закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществяват от съответните служби по тази глава, съгласно чл. 170, ал. 1 от ЗДвП. Със Заповед № 8121з-48 от 16.01.2015 година на министъра на вътрешните работи /л. 21/ са определени структурите на МВР, които да осъществяват контрол по ЗДвП, като в т. 3 са посочени областните дирекции на МВР, а със Заповед № 277з-1046 от 30.06.2017 година на Директора на ОД на МВР - К. /л. 20/ за упълномощаване на длъжностни лица от ОД на МВР - К. да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и горепосочената заповед на министъра на вътрешните работи, са определени /упълномощени/ да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки посочените в заповедта длъжностни лица, включително Началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – К./т. 1, 1.3 от заповедта/, т. е. издателят на оспорената пред съда заповед е от компетентните длъжностни лица, които са определени да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП и в частност на основание чл. 171, т. 1, б. „б“.

Що се касае до оспорванията на жалбоподателя свързани с наведените твърдения относно авторство на деянието и обстоятелството били ли са на работа този ден лицата, които са извършвали проверката съдът намира, че с оглед приетите по делото доказателства оспорването е неоснователно.

Ето защо, като издадена от компетентен орган и при спазване на административно-производствените правила при изяснени факти и обстоятелства по случая, които са решаващи, както и в съответствие с материалния закон и целта на закона не следва да се отменя от съда.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. У. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 20-0332-000056/02.08.2020г., издадена от Началник група към ОД на МВР К., РУ Р., с която на основание чл. 171, т.1, б. "б" от ЗДвП е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за срок не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

